

13.

VISUAL ARTIST
ASSOCIATION
CANTON SARAJEVO

UDRUŽENJE
LIKOVNIH UMJETNIKA
KANTONA SARAJEVO

GODIŠNJA IZLOŽBA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMJETNIKA
KANTONA SARAJEVO

SARAJEVSKI SALON

* COLLEGIUM ARTISTICUM * 24.01.- 14.02.2025. *

UDRUŽENJE
LIKOVNIH UMJETNIKA
KANTONA SARAJEVO

XIII SARAJEVSKI SALON

24. JANUAR - 14. FEBRUAR 2025.
COLLEGIUM ARTISTICUM

In memoriam
ALMA SULJEVIĆ (1963. - 2024.)

ADIS ELIAS FEJZIĆ
ADIS LUKAČ
ADNA MUSLIJA
ALIJA KAMBER
AMELA HADŽIMEJLIĆ
ANDREJ ĐERKOVIĆ
ARMELA VESKOVIĆ
BARDH-I RAFET JONUZI-T
BENJAMIN HANDUKIĆ
BOJAN STOJČIĆ
BORIS HODAK
BRANKO BAČANOVIĆ
DAMIR NIKŠIĆ
DAMIR ŠABIĆ
DANILO KRESO
DŽEVDET NIKOČEVIĆ
EMIR KAPETANOVIĆ
EMIR OSMIĆ
HALIL TIKVEŠA
HALIM AHMEDSPAHIĆ
IRFAN HANDUKIĆ
IZET ALEČKOVIĆ
JUSUF HADŽIFEJZOVIĆ
KEMAL HADŽIĆ
KEMIL BEKTEŠI
LEJLA ČEHAJIĆ
MARKO FRANČEŠEVIĆ
MENSUD KEČO
MLADEN ŠTRBAC
RENATA PAPIŠTA
SAMIR PLASTO

Like the Moon and the Sun

Halil Tikveša's "Something like the Sun" and "Something like the Moon", a black and a white circle painted on wood, appear to be quite the opposites. And yet the luminous star and the lunar planet are closely related, complementing each other, just like the diverse artworks that have come together for the Sarajevo Salon. The encounter of this artistic plurality stems from the format of the exhibition, in which, once a year, artists of different generations contribute to a show with a variety of media, themes and forms of expression. They provide an overview of current artistic creation in Bosnia.

What does it mean to be an artist from Bosnia, Bojan Stojčić's video work seems to ask. In an attempt to film the opening of the Bosnian Pavilion at the Venice Biennale 2024, Stojčić confronts the exclusionary way the event is celebrated by those representing Bosnia at the prestigious biennial. In the video the artist becomes a rude foreigner who disturbs the status quo. Underlying the situations with dramatic music fragments from Benjamin Britten's opera "Death in Venice", Stojčić humorously questions the systems in which a small circle of people select art suitable to represent the nation – yet what is a nation anyway, let alone a nation in a country with different "entities"? The idea of the nation is quite new compared to human history – around 200 years as opposed to 300,000 years, a rather short sigh in the lifespan of humankind. Nevertheless, we consider it as a natural given. In line with the building of nations as homogenous entities meant to represent one culture, language and identity, the edges of territories changed from loose ends to straight borders. In times of harsh border restrictions with tightly fenced and high-tech secured crossings, we easily forget that the concept of borders too is quite new. Danilo Kreso's work is based on the idea that static territories grant security to those included if their borders are drawn with sharp lines and right angles, regardless of the topography on which the lines are drawn – Damir Šabić offers a different view of topographies in the exhibition. Kreso's photo series, like Stojčić's video, however, undermines stasis by offering a movement that art can set in motion.

In contrast to monuments that glorify the nation's achievements, Kemil Bekteši's monument to a bakery worker proposes a dedication to "ordinary" people. After all, they are the ones who make up the fabric of a society. While the artist devotes the monument to his father, all bakery workers are included in socialist traditions as a symbol of the working class. Through humble monumentalization, Bekteši highlights the multiple shapes of bread, its textures and ornaments, and ultimately the artistry of making bread. During the siege of Sarajevo, people had to stand in long queues to get a piece of bread or a small amount of water. Emir Kapetanović depicts such a seemingly trivial scene, which was in fact an act of resistance against the choking off of the supply of basic needs to the population. The queue in Kapetanović's painting seems

as endless as the war, an uncertainty Palestinians have been facing the last 15 months. In this light, the abstract work "Srebrenica" by Dževdet Nikočević takes on new meaning in expressing the horrors of genocide. In the contrast between tones, haptics, and the intensities of glistening yellow brightness and shadowy darkness, the invisible becomes something felt, evoking in the viewer their own associations with the painting. Mensud Kečo similarly chooses a reduced form to express the reflections of war. The figure embodies agony, the struggle to sustain life against the forces of destruction, in other works often portrayed through burnt charcoal trees. With reference to the First Chechen War (1994-96), Andrej Đerković uses Stanley Greene's image of a person clinging to a chair, the only thing the war has left him, in hope of finding shelter.

Đerković contrasts Greene's photo with the image of Jusuf Hadžifejzović, similarly holding a chair on his head in a performance. In the Sarajevo Salon, we find one of Hadžifejzović's actual works, his "Shop of Emptiness", in which packages of everyday consumer products enter the gallery space to be sold by the artist. Likewise, Armela Vesković incorporates the presence and interaction of visitors in her installation, that shares aspects of Adis Lukač's sculpture or Kemal Hadžić's broken self-portrait which potentially mirrors us. Adna Muslija offers a participatory work in the manner of Rirkrit Tiravanija, who invites visitors to share meals as a way of connecting people in his practice. Muslija's work is a tribute to the artist Saša Bukvić, who, like Hadžifejzović, encouraged people to engage in art.

The blurring of boundaries between art and everyday life that Bukvić promoted also applies to Hadžifejzović's "Shop of Emptiness". When we see the abundance of packages in his years-long work with today's eyes, a new dimension might occur: What happens to all the plastic and foiled cardboard when they don't end up as artworks? Boris Hodak's digital collage might provide an answer (although less gender-based stereotyping might have worked just as well), or in a more abstract way perhaps even Benjamin Handukić's paintings of the earth craters. More concretely, Renata Papišta points to climate change, another major issue caused by capitalism. By drawing images of icebergs on photos of the sea, she highlights what has already disappeared – not illuminating the natural ephemerality of ice, but the traces that symbolize extreme weather changes worldwide. Damir Nikšić's paintings obfuscate rather than show such processes. By depicting landscapes that could make it onto Instagram in an impressionist way, he seems to transport us to another time, a time when these processes were initiated by industrialization.

The works at this year's Sarajevo Salon may not follow one theme that unites them, and yet we find commonalities, overlaps and connections. Some enter into a dialogue in a more subtle way, others more directly. Amela Hadžimejlić's ghostly scenes resonate with the haunting figures of Izet Alečković. The eyes in Branko Bačanović's

graphic metamorphosis communicate with the faceless figures of Emir Osmić, Mladen Štrbac's scriptures or the birds of Irfan Handukić in his collage-like prints. Andrej Đerković's image comparison speaks to Alija Kamber's homage to Jusuf Hadžifejzović or Rafet Jonuzi's tribute to Alma Suljević. Marko Frančešević's hybrid fantasy beings contrast with Lejla Čehajić's poetic sculpture, Adis Elias Fejzić's torso or Halim Ahmedspahić's mineral sculptures. Samir Plasto's spiritualistic depictions mirror Halil Tikveša's luminous celestial bodies. Like the moon and the sun, some artworks may seem far apart at first glance, and yet they are linked. They illuminate and reflect each other, revealing how they relate to our here and now.

Gabriela Manda Seith

Kao Mjesec i Sunce

Djela Halila Tikveše "Nešto kao sunce" i "Nešto kao mjesec", crni i bijeli krug naslikani na drvetu, izgledaju poput neke suprotnosti. Pa ipak, sjajna zvijezda i lunarna planeta su usko povezane, dopunjavaju jedna drugu, baš kao i različita umjetnička djela koja su se okupila oko Sarajevskog salona. Susret ovog umjetničkog pluraliteta proizlazi iz formata izložbe kojoj jednom godišnje umjetnici/ce različitih generacija doprinose raznolikošću medija, tema i oblika izražavanja. Oni daju pregled aktuelnog umjetničkog stvaralaštva u Bosni.

Video Bojana Stojčića kao da se pita šta to znači biti umjetnik/ca iz Bosne. U pokušaju da snimi otvaranje Bosanskog paviljona na Venecijanskom bijenalu 2024, Stojčić se suočava sa isključivim načinom na koji ovaj događaj obilježavaju bosanski predstavnici/ce na prestižnom bijenalu. U videu umjetnik postaje nepristojni stranac koji remeti status quo. Podvlačeći situaciju dramatičnim muzičkim fragmentima iz opere „Smrt u Veneciji“ Benjamina Brittena, Stojčić duhovito propituje sistem u kojem mali krug ljudi bira umjetnost prikladnu da predstavlja naciju – ali i postavlja pitanje šta je uopšte nacija, pogotovo nacija u zemlji sa različitim "entitetima". Ideja nacije je sasvim nova u poređenju sa ljudskom historijom – oko 200 godina nasuprot 300 000 godina, što je prilično kratak period u cjelokupnom trajanju ljudske vrste. Ipak, mi to smatramo

nečim što nam je prirodno dato. U skladu sa izgradnjom nacija kao homogenih entiteta koji predstavljaju jednu kulturu, jezik i identitet, ivice teritorija su se mijenjale od blagih i labavih do strogo ograničenih. U vremenu grubih granica, sa čvrsto ograđenim prelazima i prelazima osiguranim najsavremenijom tehnologijom, lako zaboravljamo da je i koncept granica zapravo sasvim nov. Rad Danila Krese zasniva se na ideji da statične teritorije daju sigurnost uključenima ako su njihove granice povučene oštrim linijama i pravim uglovima, bez obzira na topografiju na kojoj su linije nacrtane – Damir Šabić nudi drugačiji pogled na topografiju na izložbi. Kresin foto serijal, poput Stojčičevog videa, međutim, podriva statičnost nudeći kretanje koje umjetnost može pokrenuti.

Za razliku od spomenika koji veličaju dostignuća nacije, Kemil Bektešijev spomenik pekarskom radniku/ci nudi posvetu "običnim" ljudima. Na kraju krajeva, oni su ti koji čine tkivo društva. Dok ovaj umjetnik spomenik posvećuje svom ocu, svi pekarski radnici/ce su uključeni u socijalističke tradicije kao simbol radničke klase. Kroz skromnu monumentalizaciju, Bekteši ističe višestruke oblike, tekstone i ukrase na hljebu i na kraju samu umjetnost pravljenja hljeba. Za vrijeme opsade Sarajeva ljudi su morali stajati u dugim redovima da bi dobili komad hljeba ili malu količinu vode. Emir Kapetanović prikazuje tako naizgled trivijalnu scenu, koja je zapravo bila čin otpora gušenju opskrbe stanovništva osnovnim potrepštinama. Red na Kapetanovićevoj slici izgleda beskrajan kao i rat, neizvjesnost s kojom se palestinski ljudi suočavaju posljednjih 15 mjeseci. U tom svjetlu, apstraktno djelo "Srebrenica" Dževdeta Nikočevića dobija novo značenje u prikazu strahota genocida. U kontrastu između tonova, taktilnog i intenziteta blistave žute svjetlosti i sjenovite tame, nevidljivo postaje nešto što se osjeća, a kod posmatrača budi vlastiti niz asocijacija. Mensud Kečo na sličan način bira reduciranu formu da prikaže odraze rata. Figura utjelovljuje agoniju, borbu za opstanak života protiv sila razaranja, što je u drugim djelima često prikazano kroz zapaljeno ugljenisano drveće. Pozivajući se na Prvi čečenski rat (1994-96), Andrej Đerković koristi fotografiju Stenlija Grina koja prikazuje osobu koja čvrsto drži stolicu - jedino što mu je rat ostavio, u nadi da će naći utočište.

Grinovu fotografiju Đerković suprotstavlja liku Jusufa Hadžifejzovića, koji slično drži stolicu na glavi u performansu. U Sarajevskom salonu nalazimo jedno od stvarnih Hadžifejzovićevih djela, njegovu „Prodavnicu praznine“, u kojoj paketi sa svakodnevnim proizvodima široke potrošnje ulaze u prostor galerije kako bi ih umjetnik prodavao. Isto tako, Armela Vesković u svoju instalaciju ugrađuje prisustvo i interakciju posjetitelja, te tako dijeli neke aspekte sa skulpturom Adisa Lukača ili s slomljenim portretom Kemala Hadžića u kojem se možemo ogledati. Adna Muslija nudi participativni rad po uzoru na Rirkrit Tiravanija koji poziva posjetioce i posjetiteljice da podijele obrok i na taj se način kroz njegov rad povezuju. Muslijin rad je omaž umjetniku Saši Bukviću, koji je, kao i Hadžifejzović, podsticao ljude da se bave umjetnošću.

Brisanje granica između umjetnosti i svakodnevice koje je promicao Bukvić odnosi se i na Hadžifejzovićevu „Prodavnicu praznine“. Kada iz današnje perspektive sagledamo obilje paketa u njegovom dugogodišnjem radu, mogla bi se pojaviti nova dimenzija: šta se događa sa tom plastikom i obloženim kartonom kada ne završe kao umjetnička djela? Digitalni kolaž Borisa Hodaka mogao bi dati odgovor (iako bi možda manje rodno zasnovani stereotipi mogli također funcionisati), ili na apstraktniji način možda čak i slike zemljinih kratera Benjamina Handukića. Konkretnije, Renata Papišta ukazuje na klimatske promjene, još jedno veliko pitanje uzrokovano kapitalizmom. Crtajući slike santi leda na fotografijama mora, ona ističe ono što je već nestalo – ne osvjetljava prirodnu prolaznost leda, već tragove koji simboliziraju ekstremne vremenske promjene širom svijeta. Slike Damira Nikšića prije zamagljuju nego prikazuju te procese. Prikazujući pejzaže, koji bi se mogli naći na instagramu, na impresionistički način, kao da nas prenosi u neko drugo vrijeme, u vrijeme kada su ovi procesi pokrenuti industrijalizacijom.

Radovi na ovogodišnjem Sarajevskom salonu možda ne prate jednu temu koja ih spaja, a ipak nalazimo dodirne tačke, preklapanja i veze. Neki ulaze u dijalog na suptilniji način, dok drugi to čine otvorenije. Sablasni prizori Amele Hadžimejlić odzvanjaju figurama Izeta Alečkovića koje proganjaju. Oči u grafičkoj metamorfozi Branka Bačanovića komuniciraju sa bezličnim likovima Emira Osmića, skripturama Mladena Štrbca ili pticama Irfana Handukića u njegovim grafikama koje su poput kolaža. Andrej Đerkovićeve upoređene slike obraćaju se omažu Jusufu Hadžifejzoviću od Alije Kambera ili Rafet Jonuzijevom radu posvećenom Almi Suljević. Hibridna fantastična bića Marka Frančevića kontrastiraju poetičnoj skulpturi Lejle Čehajić, torzu Adisa Eliasa Fejića ili mineralnim skulpturama Halima Ahmetpahića. Spiritualistički prikazi Samira Plaste ogledaju sjajna nebeska tijela Halila Tikveše. Poput mjeseca i sunca, neka umjetnička djela mogu izgledati daleko jedna od drugih, a ipak su povezana. One osvjetljavaju i odražavaju jedni druge otkrivajući kako se odnose na naše ovdje i sada.

In memoriam ALMA SULJEVIĆ (1963. - 2024.)

Sarajevo

akrilik na platnu, 70x50 cm, 2023.

ADIS ELIAS FEJZIĆ

Torzo

gips

ADIS LUKAČ

Nedovršena misao

kombinovana tehnika, 26x20x15 cm

Salina čorba

File Edit View Insert Format Data Tools Extensions Help

100%

5% 10% 20% 30% 40% 50% 60% 70% 80% 90%

Default - 10 + -

</

ADNA MUSLIJA

Topli obrok, 2024-25.

participativna instalacija, print na plastificiranoj tkanini (180x90 cm), krompir čorba

ALIJA KAMBER

Grivasti Vuk

(Jusuf i Alija dižu cijenu artefakata)

kombinovana tehnika

AMELA HADŽIMEŠLIĆ

Diptih **Riders on the Storm**

(dio autorskog ciklusa Viva La Musica)

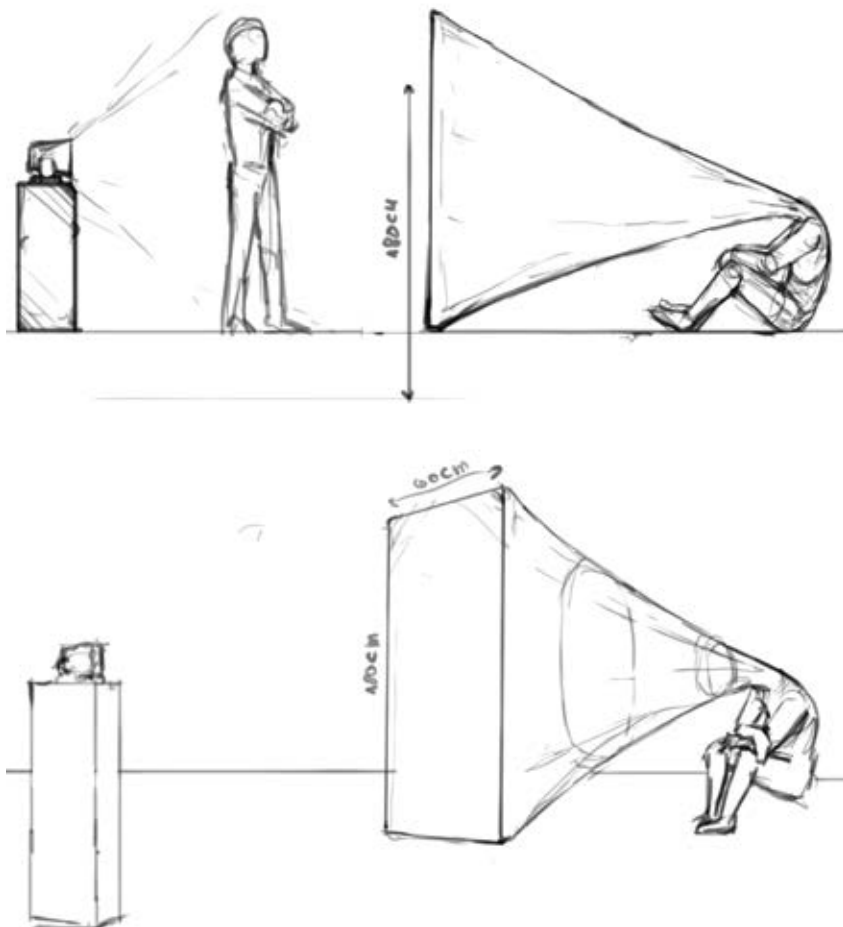
kombinovane tehnike na platnu, 2024.

ANDREJ ĐERKOVIĆ X STANLEY GREENE

IN/TEMPORAL

fotografski diptih, 2000/1994.

ARMELA VESKOVIĆ

Odrazi i Prisutstvo, (Reflection and Presence), (Reflexion und Präsenz)

instalacija

BARDH-I RAFET JONUZI-T

My artistic friend Alma Suljević has more power than all these hand grenades

7 postamenata i 7 plastičnih igrački-ručnih bombi obojenih sprejom

BENJAMIN HANDUKIĆ

CRATER I-8

ulje na platnu

BOJAN STOJČIĆ

Other's Palace (2025)

Video instalacija: zidni tekst, dokumenti, tv, zvučnici

Video: 16:9, 15'17"

BORIS HODAK

Bosanska vila

digitalni kolaž-print, 70x100 cm, 2024.

BRANKO BAČANOVIĆ
Grafičke metamorfoze

DAMIR NIKŠIĆ

Ko sebi

Umjetnička instalacija

Primorje, akrilik na platnu 100x100 cm, 2023.

Hercegovina, akrilik na platnu, 100x150 cm, 2024.

DAMIR ŠABIĆ
Krajolici tijela

DANILO KRESO
Teritorija
fotografije, 2022.

DŽEVDET NIKOČEVIĆ

Srebrenica

ulje na platnu

EMIR KAPETANOVIĆ

Iz ciklusa **Sjećanja**
akril na alubond ploči

EMIR OSMIĆ

Arhitektura sjećanja

200x180 cm, kombinovana tehnika na platnu, 2021. - 2025.

HALIL TIKVEŠA
Nešto kao mjesec
Nešto kao sunce

HALIM AHMEDSPAHIĆ

Skulpture iz serije **Minerali - PIRIT III**

IRFAN HANDUKIĆ

Iz ciklusa **EURO-HUMA 6.**

intaglio, 2023.

IZET ALEČKOVIĆ

Bez naziva I

Ulje na platnu, 250x180 cm, 2024.

JUSUF HADŽIFEJZOVIĆ
Mala prodavnica praznina
 Collegium artisticum Sarajevo, 2024.

KEMAL HADŽIĆ

Fotograf

Želatin silver print, 100x70 cm, 2024.

KEMIL BEKTEŠI

TIP400: Prijedlog za spomenik pekarskom radniku

LEJLA ČEHAJIĆ

Bez naziva

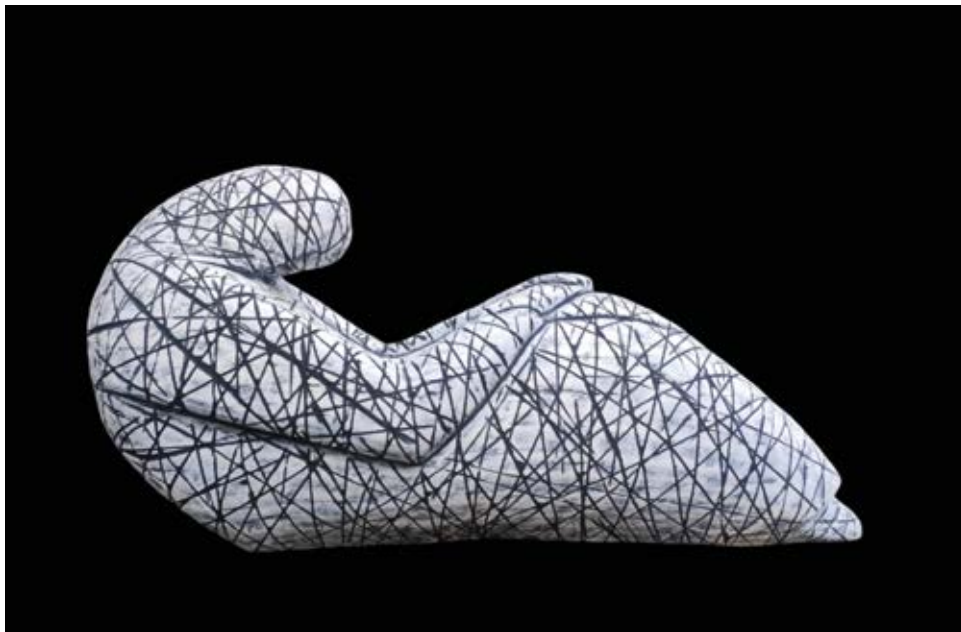
detalj skulpturalne kompozicije, kombinovana tehnika

MARKO FRANČEŠEVIĆ

Poljubac

Bojani gips, 30x40 cm, 2024.

MENSUD KEČO

Agonija

bojeno drvo

MLADEN ŠTRBAC

Scriptura XIV

akrilik na platnu, 250x180 cm, 2024.

Oratio, video rad, crno-bijeli, 3min i 5sec

RENATA PAPIŠTA

Melting iceberg

fotografija, crtež, 150x120 cm (poliptih 12), 2024.

KODOVI BOSNE I HUMA

12 ESSENTIA

(OGLEDALO, PLOČA, BILJEG, HVATAČ DUSHA, PORTAL,
PECHAT, KOLO, STOL, TISCHE, SUFRA, ZAPIS, RUSAG)

Serijal: BIXELS of BH SOUL 2020.25 - KRIPTOGRAFIJA 2025.

Memoria BOSNÆ Vremenska kapsula 008.

Dimenzije 80x80cm; Tehnika: Kombinovana

Kreacija: Plasto S Veispahich 2024.

1.VRIME.CIKLUSI.

2.LABIRINTI.

3.UMIET.JE.

4.SABOR.STANAK.

5.POVRATAK.

6.PORUKA.

7.BLAGO.

8.DUH.RUH.

9.SLAVA.NADA.

10.GOTTARIE.

11.GRAD.KAM.

12.SVABOSNA I HUM.

Organizator izložbe: Udruženje likovnih umjetnika Kantona Sarajevo
uz podršku Javne ustanove "Collegium artisticum" Sarajevo
i Ministarstva kulture i sporta Kantona Sarajevo

Izdavač: Udruženje likovnih umjetnika Kantona Sarajevo
Za izdavača: Lejla Čehajić, predsjednica
Umjetnički savjet: Emir Osmić, Jusuf Hadžifejzović, Samir Plasto,
Sanela Nuhanović

Naslovna strana i plakat: Samir Plasto
Predgovor na engleskom: Gabriela Manda Seith
Lektor: Gina Landor
Prevod: Amila Ibrahimagić Brkanić
Fotografije: autorice i autori
Kordinatorica i kustosica izložbe: Sanela Nuhanović
Likovna postavka: Lejla Čehajić, Emir Osmić
Tehnička realizacija postavke izložbe: Jasmin Osmanković, Ziad Kršo
Dizajn i DTP: Boris Hodak
Štampa: Grafika Šaran
Tiraž: 100

Sarajevo, januar 2025.

FB:ULUKS68
WWW: ULUKS.ba

COLLEGIUM
ARTISTICUM

MINISTARSTVO
KULTURE I SPORTA
KANTONA SARAJEVO